

תת"ע 4517/05/15 - גינון ברוך בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4517-05-15 מדינת ישראל נ' גינון ברוך בע"מ
תיק חיצוני: 90503516438

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקשת	גינן ברוך בע"מ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 23.12.15 בהעדר התייצבות המבקשת, ובו הורשעה המבקשת בעבירה של אי ציות לאור אדום, בכך שלא עצרה את רכבה ונכנסה לצומת בניגוד לאור האדום, לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליה קנס בגובה 4,000 ₪.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקשת, בסוף חודש אפריל 2016 התקבלה במשרדי המבקשת דרישה לתשלום חוב מרשות האכיפה והגבייה לפיה נדרשה לשלם קנס בסך 2,000 ₪ כתוספת פיגורים על סכום קרן חוב בסך 4,000 ₪. לאחר בירור שערכה המבקשת בדבר סיבת מהות החיוב, התברר לה כי הוגש כתב אישום כנגדה בגין אי ציות לאור אדום וכי ביום 23.12.15 נגזר עונשה שלא בפניה. לטענתו, המבקשת לא קיבלה זימון לדיון מיום 23.12.15, לא קיבלה כתב אישום לידיה וכן לא קיבלה את חומר החקירה. עוד נטען כי מעיון ב-1/ת עולה כי אישור המסירה שנשלח למבקשת חזר מסיבת "לא נדרש", כך שעובדתית, המבקשת לא קיבלה את כתב האישום ואת הזימון לדיון. ב"כ המבקשת ציין כי המבקשת הינה חברה גדולה ומסודרת, אשר מנהלת מזכירות פעילה ומלאה, כך שלא ייתכן כי כתב דואר שנשלח אליה לא יתקבל אצלה מסיבת "לא נדרש".

לבקשה צורף תצהיר מאת מר ברוך ימין, מנכ"ל ובעלי המבקשת.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שאישור המסירה חזר בציון "לא נדרש", אשר מהווה המצאה כדיון, ועל כן אין למבקשת אלא להלין על עצמה.

דיון והכרעה

עמוד 1

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

מעיון ב-ת/1 עולה כי ההזמנה לדיון חזרה בציון "לא נדרש". מכיוון שמדובר בהזמנה לדיון ולא בעבירה מסוג ברירת משפט אין תחולה להוראות סעיף 239 לחסד"פ אליו מפנה תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי. במקרה כזה, התחולה היא לסעיף 237(א) לחסד"פ. סעיף זה קובע כי המצאה לתאגיד יכולה להיות במשלוח דואר רשום עם אישור מסירה לכתובת התאגיד כאשר "נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין". בענייננו, מדובר בהזמנה לדיון אשר לא נדרשה על ידי המבקשת. אין בבקשת המבקשת כל טעם סביר לכך שמסמך ההזמנה לדיון לא נדרש על ידה. בנסיבות אלה, לא הוכח קיומו של טעם סביר לאי התייצבות המבקשת או מי מטעמה לדיון.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין".

המבקשת לא ציינה בבקשתה מי - אם בכלל - מטעמה נהג ברכב במועד העבירה ולא העלתה כל טענה בדבר סיכויי הגנה כלשהם היה ופסק הדין יבוטל. נמצא, כי המבקשת לא פירטה בבקשה כל טענה לפיה אי ביטול פסק הדין יסב לה עיוות דין.

לא מצאתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין בענישה שהוטלה עליה.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקשת, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ו, 25 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

